

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wplynęło dn. 30.08.06

nr. 4581 podpis. BPS

MINISTER BUDOWNICTWA

BN-1m-701-6 /06/4467

Warszawa, 29 sierpnia 2006 r.

S. E. K. W. W. E. T. A. W. M. L.
Biura Prac Senackich
Wplynęło dn. 31.08.06
nr. 6214 podpis. M

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na Oświadczenie złożone przez Senatora Zbigniewa Szaleńca na 16 posiedzeniu Senatu w dniu 3 sierpnia 2006 r., skierowane do Prezesa Rady Ministrów, w sprawie dotyczącej wykonania delegacji ustawowej, zawartej w art. 148a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004r., Nr 261, poz. 2603 z późn.zm.), uprzejmie przedstawiam informację w tym zakresie.

Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004r., Nr 141, poz. 1492), tj. z dniem 22 września 2004 r., wprowadzony został do ustawy o gospodarce nieruchomościami nowy art. 148a, upoważniający Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia kryteriów uznawania, że zostały stworzone warunki do podłączenia nieruchomości do urządzeń infrastruktury technicznej albo warunki do korzystania z wybudowanej drogi, wystarczające do ustalenia opłaty adiacenckiej, uwzględniając w szczególności:

- 1/ maksymalną odległość urządzeń infrastruktury technicznej od nieruchomości,
- 2/ dostępność urządzenia do podłączenia do nieruchomości,
- 3/ dostępność korzystania z drogi.

W związku z faktem, iż do określenia kryteriów uznawania za spełnienie warunków do podłączenia nieruchomości do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej, w celu ustalenia opłaty adiacenckiej, potrzebna jest specjalistyczna (branżowa) wiedza z zakresu budowy oraz szczegółowych warunków przyłączenia nieruchomości do takich urządzeń, która została określona w przepisach odrębnych, Ministerstwo zwróciło się do podmiotów właściwych w poszczególnych branżach, z prośbą o udzielenie pomocy w określeniu powyższych kryteriów.

Z uzyskanych w tym zakresie informacji wynikało, że nie jest możliwe ujednoczenie warunków technicznych, w odniesieniu do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej, czyli takie sparametryzowanie ich, które pozwoliłoby na ich ujęcie (określenie) w przepisie prawa. Warunki te bowiem uzależnione są często od indywidualnych cech konkretnego urządzenia, a w pewnych sytuacjach przyłączenie kolejnych odbiorców nie jest wręcz możliwe z przyczyn technicznych. Ponadto warunki przyłączeń do poszczególnych sieci są każdorazowo, indywidualnie ustalane przez właściwy branżowo podmiot, w umowie o przyłączenie do danej sieci. Analiza tematu prowadziła zatem do wniosku, że nie jest możliwe ustalenie w drodze rozporządzenia technicznie jednolitych, obiektywnych i sparametryzowanych, uwzględniających w szczególności maksymalną odległość sieci od nieruchomości, czy dostępność tej sieci do podłączenia nieruchomości, kryteriów uznawania, że stworzone zostały warunki do podłączenia nieruchomości do poszczególnych sieci. Wskazano także, że w niektórych przypadkach należałoby zastosować bardziej uniwersalne kryterium ekonomiczne. Natomiast jeżeli chodzi o warunki dotyczące korzystania z wybudowanej drogi, należy wskazać, że określa je każdorazowo protokół odbioru końcowego obiektu od wykonawcy oraz zgłoszenie do użytkowania lub pozwolenie na użytkowanie, wydane na podstawie przepisów Prawa budowlanego. Równocześnie odległości obiektów budowlanych przy drogach od krawędzi jezdni, określa ustawa o drogach publicznych.

Reasumując powyższe chciałbym podkreślić, że przepisy ww. rozporządzenia Rady Ministrów byłyby powtórzeniem zapisów określonych w innych ustawach oraz rozporządzeniach branżowych. W tym zakresie rozporządzenie byłoby niezgodne z przepisem § 118 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908), który stanowi, że w

rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

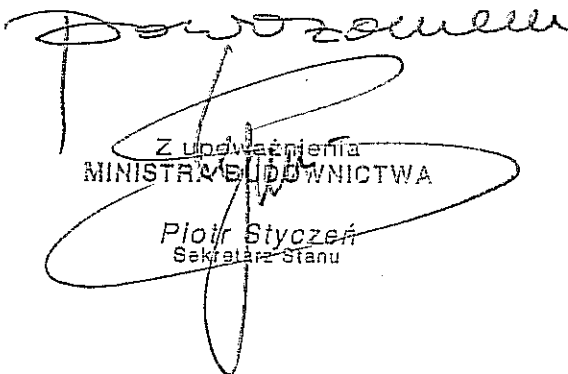
W tym znaczeniu przedmiotowe rozporządzenie nie pełniłoby samodzielnej roli normatywnej, regulując omawianą materię, ale byłoby uwarunkowane zapisami, określonymi w innych aktach prawnych. Przy czym zmiana tych przepisów powodowałaby równocześnie konieczność zmiany przedmiotowego rozporządzenia. Z kolei zmiany przepisów branżowych, w związku ze zmianami technicznymi, są dokonywane bardzo często.

Z wymienionych powyżej względów, uważam za zasadne wykreślenie z przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami ww. art. 148a, uznając, iż pełne wykonanie zawartej w nim delegacji nie jest możliwe.

Biorąc powyższe pod uwagę, do opracowanego w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów projektu ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych upoważnień do wydawania aktów wykonawczych, dołączono także propozycję uchylenia art. 148a ustawy o gospodarce nieruchomościami. Projekt powyższej ustawy przyjęła w dniu 22 listopada 2005r. Rada Ministrów i przekazany został do Sejmu RP (5 grudnia 2005r.). Ponadto uprzejmie informuję, że w dniu 25 maja 2005r. projekt ww. ustawy uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Jednocześnie chciałbym zaznaczyć, iż w dniu 18 lipca 2006 r. projekt ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (druk sejmowy nr 299 i 299-A) uzyskał pozytywną opinię sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Ustawodawczej.

2

Z upoważnienia
MINISTRA BUDOWNICTWA
Piotr Styczeń
Sekretarz Stanu